

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἳ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες
χλωροὶ ὑπαὶ δείους πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῆσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης,
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα·
Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἴαθ', ὃ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων
αἴμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος Ἥρη
Ἔκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὐτε κακορραφίης Ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι καὶ σε πληγῆσιν ἰμάσσω.
ἦ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
ἄκμονας ἤκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
χρῦσεον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησιν
ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὄν δὲ λάβοιμι
ρίπτασκον τεταγών ἀπὸ βηλοῦ ὄφρ' ἂν ἴκηται
γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ἴς θυμὸν ἀνίει
ἄζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
τὸν σὺ ξὺν Βορρῆι ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιόωσα,
καὶ μιν ἔπειτα Κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ρυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτὶς
Ἄργος ἔς ἵππόβοτον καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα.
τῶν σ' αὐτὶς μνήσω ἴν' ἀπολλήξεης ἀπατάων,
ὄφρα ἴδη ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καὶ μ' ἀπάτησας.

ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
σὴ θ' ἱερὴ κεφαλή καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μᾶψ ὁμόσαιμι·
μῆ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἔκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.
αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
τῇ ἴμεν ἢ κεν δὴ σὺ κελαινεφὲς ἡγεμονεύης.

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,

αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φύλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἴριν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθη, καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἄνακτι
παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἅ πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι,
Ἔκτορα δ' ὀτρύνησι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθη δ' ὄδυνάων
αἶ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὐτίς ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,
φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος· ὃ δ' ἀνστήσει ὄν ἐταῖρον
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἔκτωρ
Ἰλίου προπάροιθε πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα διῶν.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἔκτορα διὸς Ἀχιλλεύς.
ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς εἰς ὃ κ' Ἀχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω
πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
ὡς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσα κάρητι,
ἦματι τῶ ὅτ' ἐμείο θεὰ Θέτις ἦψατο γούνων,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
ὡς δ' ὅτ' ἄν ἀΐξη νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
γαῖαν ἐληλουθῶς φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ
ἐνθ' εἶην ἢ ἐνθα, μενοιγήησὶ τε πολλά,
ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
ἴκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ
δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θεούσα,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἕοικας·
ἦ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης.

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
μὴ με θεὰ Θέμι ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ
οἶος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνῆς.
ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἴσης·
ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν
οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφασκεται· οὐδέ τί φημι
πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.

ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη,
ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἦ δ' ἐγέλασσε
χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρῦσι κυανέησιν

ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
νήπιοι οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες·
ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσον ἰόντες
ἢ ἔπει ἠὲ βίη· ὃ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
τῷ ἔχεθ' ὅττι κεν ὑμῖν κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.
ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἔρῃ γε πῆμα τετύχθαι·
υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνὶ φίλτατος ἀνδρῶν
Ἄσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἔρῃς.

ὣς ἔφατ', αὐτὰρ Ἔρῃς θαλερῶ πεπλήγετο μηρῷ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·
μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἴ μὲρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.

ὣς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
πᾶρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσσασα θεοῖσιν
ᾠρτο διἑκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσε,
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὦμων,
ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
χάλκεον· ἢ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἔρῃα·
μαινόμενε φρένας ἠλὲ διέφθορας· ἢ νῦ τοι αὐτῶς
οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
οὐκ αἴεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ
ἢ δὴ νῦν πᾶρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
ἢ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
ἄψ ἴμεν Οὔλυμπον δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,
αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
μάρψει δ' ἐξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἐῆος·
ἤδη γὰρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.

ὣς εἰποῦσ' ἴδρυσε θρόνῳ ἐνὶ θοῦρον Ἔρῃα.
Ἥρῃ δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς
Ἴρίν θ', ἢ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
καὶ σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθητε, Διὸς τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
ἔρδειν ὅττι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.

ἢ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρῃ,
ἔζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἴξαντε πετέσθην.
Ἴδην δ' ἴκανον πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
εὔρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρω

ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἔστεφάνωτο.
τῷ δὲ πάροισθ' ἔλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
στήτην· οὐδέ σφωῖν ἰδῶν ἐχολώσατο θυμῷ,
ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μὴ δὲ ψευδάγγελος εἶναι.
παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
μὴ μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσση
μείναι, ἐπεὶ εὐ φημί βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῆ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
ὡς δ' ὅτ' ἄν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα
ψυχρὴ ὑπὸ ρίπῃς αἰθρηγενέος Βορέαο,
ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
ἀγγελίην τινά τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἠπεῖλει καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμίζων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἄνωγε
χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῆ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἴσον οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
ὦ πόποι ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν
εἰ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίη ἀέκοντα καθέξει.
τρεις γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοὶ οὓς τέκετο Ἰφάριος
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἴδης ἐνέροισιν ἀνάσσει.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ
παλλομένων, Αἴδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα,
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρύν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησι·
γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἔκηλος
καὶ κρατερός περ ἐὼν μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
χερσὶ δὲ μὴ τί με πάγχυ κακὸν ὡς δειδισέσθω·
θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἰάσι βέλτερον εἶη
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν οὓς τέκεν αὐτός,
οἱ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις·
οὕτω γὰρ δὴ τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.

οἷσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.

τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἴρι θεὰ μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἔσθλόν καὶ τὸ τέτυκται ὄτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδη.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει
ὄππότε' ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῆ πεπρωμένον αἴση
νεικεῖιν ἐθέλησι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῶ·
αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγγελίης
Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἥφαιστοιο ἀνακτος
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ' ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.

ὡς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιῶν ἐννοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.

καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
ἔρχεο νῦν φίλε Φοῖβε μεθ' Ἑκτορα χαλκοκορυστήν·
ἦδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα διὰν ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἳ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες.
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἠδέ οἱ αὐτῶ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
τῆ μάλ' ἐπισσείων φοβέειν ἦρωας Ἀχαιοὺς·
σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος Ἑκτωρ·
τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
ὡς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἱρηκὶ ἐοικῶς
ὠκέϊ φασσοφόνω, ὅς τ' ὠκιστος πετεηνῶν.
εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἑκτορα δῖον
ἦμενον, οὐδ' ἔτι κείτο, νέον δ' ἐσαγεῖρετο θυμὸν,
ἀμφὶ ἔγιγνώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρώς
παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
Ἑκτορ υἱὲ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ ποῦ τί σε κῆδος ἰκάνει;

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
τίς δὲ σὺ ἔσσι φέριστε θεῶν ὅς μ' εἴρειαι ἄντην;
οὐκ αἶεις ὅ με νηυσὶν ἔπι πρυμνησὶν Ἀχαιῶν
οὓς ἐτάρους ὀλέκοντα βοῆν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
χερμαδίω πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἴδαο
ἦματι τῶδ' ἴξεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσητήρα Κρονίων
ἔξ Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
ρύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἵππευσιν ἐπότρυνον πολέεσσι
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν ἵπποισι κέλευθον
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.

ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνη
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων
εἰωθὼς λούεσθαι ἐυρρείῳ ποταμοῖο
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὦμοις αἴσسونται· ὃ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς
ρίμφά ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὥς Ἴκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
ὀτρύνων ἵππησας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
οἱ δ' ὥς τ' ἠ ἔλαφον κεραὸν ἠ ἄγριον αἶγα
ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται·
τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγένειος
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὥς Δαναοὶ εἶος μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἴκτορ' ἐποιοχόμενον στίχας ἀνδρῶν

τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμὸς.

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι
ἔσθλος δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῆ δὲ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὅππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὃ σφιν ἐυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ πόποι ἠ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι,
οἶον δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
Ἴκτωρ· ἠ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἴκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἴομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται δε μενοιῶν.
ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω πειθόμεθα πάντες.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῶ εὐχόμεθ' εἶναι,
στήομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
θυμῶ δεῖσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον.

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα

Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἔρῃ
ύσμίνην ἤρτυνον ἀριστῆας καλέσαντες
Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
ἦ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
εἰμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θεοῦριν
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἦν ἄρα χαλκεὺς
Ἔφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
τὴν ἄρ' ὄ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' αὐτῇ
ὄξει ἄμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' οἴστοι
θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειᾶων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηιθῶων αἰζηῶν,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν
ἐν γαίῃ ἴσταντο λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνώπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπῶλων
σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἱ δ' ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἦ πῶϋ μέγ' οἴων
θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ
ἐλθόντ' ἔξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος,
ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἦκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν.

ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
Ἔκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων,
τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἰάσον ἔξενάριξεν.
ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
ἔσκε Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Ἰάσος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίου δ' ἔλε δῖος Ἀγήνωρ.
Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νεῖατον ὦμον ὄπισθε
φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
τάφρω καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ
ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τείχος ἀνάγκη.
Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσι ἐκέκλετο μακρὸν αὐσας
νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔαν δ' ἔναρα βροτόεντα·
ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.

ὥς εἰπὼν μᾶστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους
κεκλόμενος Τρῶεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους
ἠχῆ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
ῥεῖ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
ἔς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἠδ' εὐρείαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωῆ
γίγνεται, ὀππὸτ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἦσι.
τῆ ρ' οἱ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τείχος Ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν
ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
ὥς ῥα σὺ ἦϊε Φοῖβε πολὺν κάματον καὶ οἰζὺν
σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερῆνιος οὔρος Ἀχαιῶν
εὐχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Ζεῦ πάτερ εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
ἦ βοὸς ἦ οἶδός κατα πῖονα μηρία καίων
εὐχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
τῶν μνησαὶ καὶ ἄμυνον Ὀλύμπιε νηλεὲς ἦμαρ,
μηδ' οὕτω Τρῶεσσι εἶα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
ἀράων ἄϊων Νηληϊάδαο γέροντος.

Τρῶες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
οἱ δ' ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὀππὸτ' ἐπείγῃ
ἴς ἀνέμου· ἦ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὥς Τρῶες μεγάλη ἰαχῆ κατὰ τείχος ἔβαινον,
ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο
ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥα σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῶ.

Πάτροκλος δ' εἶος μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὅ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
ἦστό τε καὶ τὸν ἕτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ῶμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΐδα·
Εὐρύπυλ' οὐκ ἔτι τοι δύναμαι χατέοντί περ' ἔμπης
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·

ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἔγωγε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασις ἐστὶν ἑταίρου.

τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο
παυροτέρους περ ἑόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.
ἀλλ' ὥς τε στάθμη δόρυ νηΐον ἐξιθύνει
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἰδῆ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν,
Ἔκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἰείσατο κυδαλίμοιο.
τῷ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα
οὔθ' ὁ τὸν ἄψ ὠσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθος βάλε δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χεῖρός.
Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάρειθε μελαίνης,
Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε,
ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

ὥς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱὸν
Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
ναῖ, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι,
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξείῃ χαλκῷ
ἔσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὃ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσι
νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
Τεῦκρε πέπον δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἑόντα
ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ
ὠκύμοροι καὶ τόξον ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;

ὥς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε, θέων δὲ οἱ ἄγχι παρέστη,
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ιοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρῶεσσιν ἐφίει.
καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοίδαο
ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὃ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
τῇ γὰρ ἔχ' ἤ ῥα πολὺ πλείσται κλονέοντο φάλαγγες
Ἔκτορι καὶ Τρῶεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
αὐχένη γὰρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·

ἤριπε δ' ἔξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
κεῖν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἤλυθεν ἵππων.
τοὺς μὲν ὁ γ' Ἀστυνόω Προτιάονος υἱεὶ δῶκε,
πολλὰ δ' ἐπότρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτὶς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῆ
αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
εἷ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
ἀλλ' οὐ λήθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε
Ἔκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
ὅς οἱ εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξω
ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
ὦ πόποι ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
δαίμων ἡμετέρης, ὅ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἦν ἐνέδησα
πρῶτον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς.

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
ὦ πέπον ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγῆρας·
αὐτὰρ χερσὶν ἐλῶν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμω
μάρναό τε Τρῶεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
μῆ μὰν ἀσπουδί γε δαμασσάμενοί περ ἔλοιεν
νῆας εὖσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.

ὣς φάθ', ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
αὐτὰρ ὁ γ' ἄμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμω κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.

Ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεῦκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρῳσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐσας·
Τρῳες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θουριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
ἡμὲν ὀτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
ἦ δ' ὅτινας μινύθη τε καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν,
ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
βλήμενος ἦε τυπείς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη
τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένω περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἷ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
αἰδῶς Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
ἢ ἔλπεσθ' ἢ νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἴεκτωρ
ἐμβαδὸν ἴξεσθαι ἢ πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἴεκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
ἡμῖν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μήτις ἀμείνων
ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε.
βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ ἐβιῶναι
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι
δ' αὐτῶς παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.

ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἔνθ' Ἴεκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱὸν
ἄρχον Φωκῆων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
ἡγεμόνα πρυλέων Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' ἴωτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε
Φυλεΐδω ἔταρον, μεγαθύμων ἄρχον Ἐπειῶν.
τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδῶν· ὁ δ' ὑπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
αὐτὰρ ὅ γε Κροῖσμου στήθος μέσον οὕτασε δουρί.
δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς εὐ εἰδῶς
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατον υἱὸν
Λαομεδοντιάδης εὐ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς,
ὅς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὕτασε δουρὶ
ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἦρκεσε θώρηξ,
τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
ἦγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
ξείνος γὰρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφῆτης
ἔς πόλεμον φορέειν δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρῆν·
ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὀλεθρον.
τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασειῆς
κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἐγχεί ὀξυόεντι,
ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
κάππεσεν ἐν κονίησι νέον φοῖνικι φαεινός.
εἶος ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ,
στή δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὤμον ὀπισθεν·
αἰχμῆ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμῶωσα
πρόσσω ἰεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνῆς ἐλιάσθη.
τῷ μὲν ἐεῖσάσθη χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
συλήσειν· Ἴεκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε
πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπεν
ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
βόσκ' ἐν Περκώτῃ δηῖων ἀπὸ νόσφιν ἐόντων·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι,
ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
τόν ῥ' Ἴεκτωρ ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
οὕτω δὴ Μελάνιππε μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ

έντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
οὐχ ὀράας οἶον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
ἀλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργεῖοισι
μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ κατ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
Ἀργεῖους δ' ὄτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον,
ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὄτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ' οὔ τις σείο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
οὔτε ποσὶν θάσσω οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι·
εἴ τινα που Τρῶων ἐξάλαμενος ἄνδρα βάλοισθα.

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἄνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
ἀλλ' Ἴκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
νισόμενον πόλεμον δὲ βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὡς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
βλημένῳ αἴξι, τὸν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
θηρητῆρ' ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
ὡς ἐπὶ σοὶ Μελάνιππε θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθην Ἔκτορα δῖον,
ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Ἀντίλοχος δ' οὐ μείνε θεός περ ἐὼν πολεμιστῆς,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
φεύγει πρὶν περ ὄμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὡς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·
στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.

Τρῶες δὲ λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμᾶς,
ὁ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδη, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαῆς πῦρ
ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαΐσιον ἀρῆν
πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι.
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ μέλλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
θησέμεναι Τρῶων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
τὰ φρονέων νήεσσι εἴπι γλαφυρῆσιν ἔγειρεν

Ἔκτορα Πριαμίδην μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 μαίνεται δ' ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχεσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
 οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὄφρυσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 Ἔκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῦνον ἐόντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μινυθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπόρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.
 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
 ἣ δὴ πλείστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ἴσ' δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠύτε πέτρη
 ἠλίβατος μεγάλη πολιῆς ἀλὸς ἐγγύς ἐοῦσα,
 ἣ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
 κύματά τε τροφόντα, τὰ τε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὡς ὅτε κύμα θεῆ ἐν νηϊ πέσησι
 λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἣ δὲ τε πᾶσα
 ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δὲ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὁ γ' ὡς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθῶν,
 αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρία, ἐν δὲ τε τῆσι νομεὺς οὐ πω σάφα εἰδῶς
 θηρὶ μαχέσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρῶτησι καὶ ὑστατίησι βόεσσι
 αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δὲ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας
 βουὴν ἔδει, αἶ δὲ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἔκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθέης ἀνακτος
 ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακληεΐη.
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρῶτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥά τόθ' Ἔκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
 στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἀντυγι πάλτο,
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκὲ ἔρκος ἀκόντων·
 τῆ ὁ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὑπτίος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἔκτωρ δ' ὄξυ νόησε, θέων δὲ οἱ ἄγχι παρέστη,
 στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δὲ μιν ἐγγύς ἐταίρων
 κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου
 χραισμῆν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δεΐδισαν Ἔκτορα δῖον.

εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίησιν ἔμειναν

ἄθροοι, οὐδὲ κέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
καὶ δέος· ἄζηχες γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.
Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν
λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·
ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἠδὲ τοκῆων,
ἡμὲν ὅτεω ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασι·
τῶν ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων
ἐστάμεναι κρατερῶς, μὴ δὲ τρωπᾶσθε φόβον δέ.

ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.
τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένηετ' ἀμφοτέρωθεν
ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο.
Ἔκτορα δὲ φράσσαντο βοῆν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
ἠδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῆσιν.

οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
ἐστάμεν ἐνθά περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἴες Ἀχαιῶν·
ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἴκρι' ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
νώμα δὲ ξυστόν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμησι
κολλητὸν βλήτροισι δυωκαϊκοσίπηχυ.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδῶς,
ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους,
σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται
λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ἐθήσαντο
ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
θρῶσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
φοῖτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἴκανεν,
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε
νηυσὶ τε καὶ κλισίησιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ
μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὀμάδω πύκα θωρηκτάων·
ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
ἔθνος ἐφορμᾶται ποταμὸν πάρα βοσκομενάων
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
ὥς Ἔκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρῶροιο
ἀντίος αἴξιας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὀπίσθε
χειρὶ μάλα μεγάλη, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.

αὐτῆς δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
φαίης κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
ἀντεσθ' ἐν πολέμῳ, ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι,
Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἕκαστου
νηῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοῦς.
οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἔκτωρ δὲ πρυμνῆς νεὸς ἦψατο ποντοπόροιο
καλῆς ὠκυάλου, ἢ Πρωτεσίλαον ἐνεικεν
ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτῆς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρώες τε

δήουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
τόξων ἀϊκάς ἀμφὶς μένον οὐδ' ἔτ' ἀκόντων,
ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες
ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἔκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν οὐχὶ μεθίει
ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶρ ἔδωκε
νῆας ἐλείν, αἶ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι
ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσι
αὐτόν τ' ἰσχανάσσκον ἐρητύοντό τε λαόν·
ἀλλ' εἰ δὴ ῥά τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἴόμενος θανέεσθαι
θρηνην ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἴσης.
ἔνθ' ἄρ' ὁ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε·
ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος
ἄνδρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
ἢ τίνας φαμεν εἶναι ἀοσητηῆρας ὀπίσσω,
ἢ τί τείχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
οὐ μὲν τι σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
ἢ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἕτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων
πόντῳ κεκλιμένοι ἐκάς ἡμέθα πατρίδος αἴης·
τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίη πολέμοιο.

ἦ, καὶ μαιμώνων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
ὅς τις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἔκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ' Αἴας οὐτάσκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ·
δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδόν οὐτα.